

[Kelm-Hansen]

Derudover har jeg taget ordet, fordi der var noget i SF's dagsorden, som undrede mig. Nu kommer den jo efter alt at dømme ikke til afstemning, men jeg vil alligevel gerne gøre opmærksom på, at jeg ikke rigtig forstår SF's forslag om, at der skal iværksættes en offentlig høringsprocedure, for at de folkelige ulandsorganisationer kan komme ind i billedet, for de folkelige ulandsorganisationer har jo allerede med den nuværende struktur denne mulighed. Alle de betydningsfulde organisationer er medlemmer af Ulandsrådet, og i henhold til § 16 i ulandsloven skal alt dette her forelægges Ulandsrådet, som så kan give råd og henstillinger med hensyn til, hvad der videre skal ske. Så SF har faktisk fået sit ønske opfyldt, i og med at den procedure allerede er indarbejdet i det danske system, og derfor gør det ikke så forfærdelig meget, om den del af dagsordenen ikke når frem til afgørelse i dag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke for mange gode og positive indlæg i dagens debat.

Jeg vil rette en særlig tak til hr. Kelm-Hansen, som igennem ganske mange år har formået at foretage den vanskelige balancegang imellem den politiske indsats, hr. Kelm-Hansen som medlem af Socialdemokratiets gruppe skulle gøre, og så den opgave, det har været at forestå en stor del af forberedelsen af ulandsarbejdet som formand for styrelsen. Når vi har kunnet have en debat som den, vi har haft i dag, og som markerer en bred politisk enighed, skyldes det ikke mindst hr. Kelm-Hansens indsats og hans gode evner til at gå den balancegang, han har gået. Derfor en særlig tak til hr. Kelm-Hansen.

Jeg synes også, det har været glædeligt at høre så mange henvise netop til de erfaringer, man har indhøstet på de udvalgsrejser, der har været. Uden at jeg skal blande mig i diskussionen mellem hr. Mogens Elvensø og hr. Duetoft, kan jeg måske gøre opmærksom på, at der vel netop er tale om, at alle har fået et eller andet ud af det. Derfor kan regeringen kun tilskynde Folketingets udvalg, der hver på sin måde beskæftiger sig med udviklingsbistand, til at man rejser noget tiere, end man har gjort hidtil. Det siger sig selv, at Udenrigsministeriet står til rådighed for at bistå ved tilrettelæggelsen af den slags besigtigelsesrejser, som er utrolig nyttige,

og som sætter det enkelte medlem af Tinget i stand til at deltage i den folkelige debat, som løbende skal føres for at besvare de mange spørgsmål, der helt naturligt melder sig om dansk ulandsbistand, det være sig for at komme myter til livs eller for at holde gang i den debat, hvoraf nye ideer kan udspringe.

Det, der har været dagens hovedemne, og det, som forespørgslen jo i virkeligheden lød på, er lidt primitivt udtrykt: Hvem? Og hvorfor lige dem? Jeg vil imidlertid fortsat gerne undgå at begynde at komme ind på det enkelte land – jeg vil gerne undgå at nævne navne – for den diskussion synes jeg hører hjemme et andet sted.

Jeg er ikke enig med hr. Duetoft, når han siger, at Udenrigsudvalget har skubbet ansvaret over på nogle embedsmænd. Det har man ikke. Udenrigsudvalget har pålagt regeringen at komme med sit udspil, som man gør det med den rullende femårsplan. Det er klart, at det, der bliver udarbejdet af nogle embedsmænd, er noget, som jeg derefter på regeringens vegne og under regeringens ansvar lægger frem til diskussion i Folketinget, i Udenrigsudvalget og andre steder.

I den forbindelse vil jeg gerne bekræfte, at vi selvsagt også dér ønsker en løbende debat, og hvis det skal diskuteres, om det bør være lige præcis den eller hvorfor, synes jeg, at det er en diskussion, der i første omgang med rette hører hjemme i Udenrigsudvalget, og dér er vi selvfølgelig fortsat villige til at tage den. Det er stadig sådan, at når regeringen på grundlag af de principper, der er fastlagt af Udenrigsudvalget og Folketinget, fremsætter sine forslag, er det altid op til Folketinget at sige, at det er vi ikke enige i, dér må I komme med nogle andre forslag, så jeg mener ikke, at man har skubbet noget ansvar fra sig.

Jeg mener, at man har fundet en god måde at arbejde med disse ofte lidt ømtålige og vanskelige spørgsmål på, og jeg kan tilsige regeringens fulde vilje til at tage en løbende åben debat i Udenrigsudvalget om disse spørgsmål.

Jeg vil godt sige noget mere principielt om noget af det, fru Birgitte Husmark var inde på, nemlig at man ikke må lade en skæv indkomstfordeling i et land være afgørende for, om lige præcis det land kommer med. Dér tror jeg at fru Birgitte Husmark bevæger sig ud i en slutning, som ikke kan være SF's, for det vil betyde, at